

- b) jeśli ma to zastosowanie jedynie do innych odbiorców, czy może zaistnieć rzeczywista możliwość zakłócenia konkurencji, jeśli inni odbiorcy niebędący członkami tego CSG mogą bądź ubiegać się o włączenie do tego CSG, bądź utworzyć własne CSG, aby pozyskać podobne usługi lub uzyskać równoważne oszczędności z tytułu VAT przy użyciu innych metod (takich jak ustanowienie oddziału w państwie członkowskim lub w danym kraju trzecim)?
- c) jeśli ma to zastosowanie jedynie do usługodawców, czy rzeczywistą możliwością zakłócenia konkurencji należy oceniać przez określenie, czy CSG jest pewne utrzymania relacji biznesowych ze swoimi członkami niezależnie od możliwości zastosowania zwolnienia z VAT — a zatem czy należy ją oceniać poprzez analizę dostępu innych alternatywnych usługodawców do rynku krajowego, na którym zarejestrowani są członkowie CSG? Jeśli tak, czy ma znaczenie to, że CSG jest pewne utrzymania relacji biznesowych z członkami, ponieważ są oni częścią tej samej grupy kapitałowej?
- d) czy możliwe zakłócenie konkurencji należy oceniać na poziomie krajowym w odniesieniu do alternatywnych usługodawców z kraju trzeciego, gdzie zarejestrowana jest CSG?
- e) czy organ podatkowy w Unii Europejskiej, odpowiedzialny za wykonanie dyrektywy VAT, ponosi ciężar udowodnienia prawdopodobieństwa zakłócenia?
- f) czy konieczne jest, aby organ podatkowy w Unii Europejskiej zlecił specjalną ocenę ekspercką rynku kraju trzeciego, w którym zarejestrowana jest CSG?
- g) czy istnienie rzeczywistej możliwości zakłócenia konkurencji może być stwierdzone poprzez identyfikację rynku komercyjnego w kraju trzecim?
- 3) Czy przewidziane dla CSG zwolnienie ma zastosowanie w okolicznościach tej sprawy, gdzie członkowie CSG są ze sobą powiązani relacjami ekonomicznymi, finansowymi i organizacyjnymi?
- 4) Czy przewidziane dla CSG zwolnienie ma zastosowanie w sytuacji, gdy członkowie stworzyli grupę VAT stanowiącą jednego podatnika? Czy ma znaczenie to, że KIC, będący reprezentującym członkiem, na rzecz którego (zgodnie z prawem krajowym) świadczone są usługi, nie jest członkiem CSG? Jeśli stanowi to różnicę, czy ta różnica jest usunięta przez prawo krajowe, które stanowi, że reprezentujący członek posiada cechy i status członków CSG do celów ubiegania się o zwolnienie z VAT?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 22 listopada 2018 r. w sprawie T-508/15, Republika Litewska/Komisja Europejska, wniesione w dniu 1 lutego 2019 r. przez Republikę Litewską

(Sprawa C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Język postępowania: litewski

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Litewska (przedstawiciel: R. Krasuckaitė)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-508/15 (¹) (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”) w zakresie, w jakim w wyroku tym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej (EU) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r.;

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej (EU) 2015/1119 z dnia 22 czerwca 2015 r. ⁽²⁾ lub przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Litewska wnosi o uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-508/15 w oparciu o następujące zarzuty:

- 1) Sąd naruszył prawo, stwierdzając w pkt 83 zaskarżonego wyroku, że odstępstwo przewidziane w art. 33m ust. 1 rozporządzenia nr 1257/1999 ⁽³⁾ dotyczy wyłącznie wieku osób przekazujących gospodarstwo, ponieważ przepis ten wyraźnie dotyczy kwot mlecznych jako dowodu komercyjnej produkcji rolniczej.
- 2) Ponadto w pkt 74–79 zaskarżonego wyroku Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne, stwierdzając, że rząd Republiki Litewskiej nie wykazał, iż posiadanie kwot mlecznych oznaczało, że skarżący zajmował się komercyjną produkcją rolniczą, co w istocie nie odpowiada przedłożonym mu dokumentom sprawy.

⁽¹⁾ Wyrok Sądu (czwarta izba) z dnia 22 listopada 2018 r., Republika Litewska/Komisja Europejska, T-508/15 (EU:T:2018:828).

⁽²⁾ (Dz.U. 2015 L 182, s. 39)

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. 1999 L 160, s. 80).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 8 lutego 2019 r. — Viasat UK Ltd, Viasat Inc./Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Sprawa C-100/19)

(2019/C 131/33)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Strona pozwana: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Pozostali uczestnicy postępowania: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (ii), art. 7 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy stwierdzono, że operator wybrany zgodnie z tytułem II wspomnianej decyzji nie dostarczał satelitarnych usług komunikacji ruchomej za pomocą satelitarnego systemu komunikacji ruchomej w dniu określonym jako ostatni zgodnie z art. 4 ust. 1 lit c) ppkt (ii) wspomnianej decyzji, właściwe władze państw członkowskich, o których mowa w art. 8 ust. 1 wspomnianej decyzji, powinny odmówić wydania temu operatorowi zezwoleń na dostarczanie uzupełniających elementów naziemnych na tej podstawie, że wspomniany operator nie wywiązał się z zobowiązania podjętego przez siebie we wniosku?